

ע"פ 52284/01/14 - יעקב מאיר רחמים נגד רכבת ישראל בע"מ, הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 52284-01-14

כב' השופט יגאל פליטמן

המערער

יעקב מאיר רחמים

1. רכבת ישראל בע"מ

המשיבות

2. הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בשם המערער - עו"ד חי בר-אל

בשם המשיבה 1 - עו"ד ורד אדר ועו"ד אלון עזרא

בשם המשיבה 2 - לא הוגשה תגובה

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית הדין האזורי בחיפה (השופט יגאל גלם ונציגי הציבור מר יגאל צדוק ומר יעקב גדיש; סע"ש 60358-12-13, ניתנה ביום 16.1.2014), שלא לפסול עצמו מלדון בבקשת המערער למתן סעד זמני, ובתביעה העיקרית שהגיש המערער במסגרת ההליך שלפניו.
2. ביום 30.12.2014 הגיש המערער לבית הדין האזורי בקשה למתן צו המורה על החזרתו לעבודתו במשיבה 1, ובד בבד הגיש גם את תביעתו העיקרית, שבה עתר לביטול החלטת פיטוריו, וכן תבע פיצוי כספי.
3. ביום 16.1.2014 התקיים דיון בבקשה לסעד זמני. בפתח הפרוטוקול נכתב כי "**בתחילת הדיון נעשתה שיחת הבהרה עם הצדדים מחוץ לפרוטוקול בית הדין**". בהמשך הפרוטוקול נרשמו דברי ב"כ המערער, בהם קבל על האפשרות שנתן לו בית הדין, כדבריו, לסכם טיעונו ביחס לבקשה לצו הזמני, או להציג טיעונים או ראיות חדשים מעבר לאלו שפורטו בבקשה, וזאת מבלי שתינתן לו האפשרות להעיד עדים, ולחלופין לשקול את מחיקת הבקשה, כל זאת תוך איום בהטלת הוצאות לדוגמה. לאחר הפסקה בדיון, העלה ב"כ המערער בקשה לפסילת המותב, משלדידו דברי בית הדין בפתח הדיון מעידים על כך שדעתו של בית הדין נעולה, וכי אין טעם שהתיק העיקרי יישמע לפניו. ב"כ המשיבה 1 (להלן - **המשיבה**) התנגד לבקשה.
4. בית הדין האזורי הכריע בבקשה לפסילתו, בנוכחות הצדדים במהלך הדיון, כזאת:

1. לפנינו בקשת מר יעקב מאיר רחמים (להלן: "המבקש") לפסילת מותב זה מלדון בבקשה ובתיק העיקרי שהוגשו במסגרת תיק זה (להלן: "הבקשה").

עמוד 1

2. נימוקי הבקשה והתגובה מפורטים בפרוטוקול לעיל.

3. לאחר שעיינו בבקשה ובתגובה, הגענו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. להלן יובאו בקצרה הסיבות להחלטתנו:

א. המדובר "בעתירה לצו על תנאי" שהגיש המבקש ביום 30.12.13 ואשר במסגרתה ביקש להורות על השבתו לעבודה במשיבה 1 וזאת עד למתן הכרעה בתביעה העיקרית.

ב. דיון בבקשה נקבע להיום. בפתחו של הדיון לאחר שמושב בית הדין קרא את כתבי הטענות הארוכים והמפורטים של הצדדים, סקר בית הדין לצדדים את המצב המשפטי בתיק כפי שמצא לנכון בהתאם לכתבי הטענות ולמסמכים שהונחו לפניו.

ג. יובהר, כי המדובר בבקשה לסעד זמני בה מכריע בית הדין על סמך עובדות לכאוריות בלבד וכמובן שניתנת לצדדים האפשרות להוכיח טענותיהם במסגרת בירור התביעה העיקרית. עוד יובהר, כי לאחר עיון מעמיק בכתבי הטענות ובמסמכים שהוגשו לתיק ובמצב הדברים הקיים בתיק זה, לא מצאנו מקום לאפשר חקירות עדים במסגרת הבקשה לסעד זמני וכמובן שהמבקש יוכל לעשות כן במסגרת התביעה העיקרית.

ד. בית הדין סבור, כי בהתאם לעובדות הלכאוריות שהוצגו בפניו על ידי הצדדים, מוטב היה לו לא הייתה מוגשת הבקשה לסעד זמני, שכן לכאורה, נראה שבמהלך פיטוריו של המבקש נבחנו טענותיו ונשקלו על ידי הגורמים המחליטים וההחלטה שניתנה הינה מפורטת ומנומקת. שוב יודגש, כי המדובר בראיות לכאורה ולמבקש שמורה הזכות לנסות ולשכנע את בית הדין אחרת במסגרת התביעה העיקרית. כמו כן, יודגש כי לב"כ המבקש ניתנה אפשרות להשלים טיעונו ולהוסיף טענות נוספות שלא הועלו במסגרת הבקשה וכתב התביעה.

ה. נכון הוא, שבית הדין העיר את תשומת ליבו של התובע לעובדה, שכלל שתידרש הכרעה בבקשה, יחויב הוא בהוצאות ההליך. מטרתה של הערת בית הדין הינה לאפשר למבקש לשקול את כל השיקולים בטרם הוא מקבל החלטה לעניין המשך ההליכים בבקשה.

ו. יוער, כי במסגרת בקשתו העלה ב"כ המבקש מיני טענות שאינן תואמות את מה שהתרחש ונאמר באולם בית הדין ואין אנו מוצאים מקום להתייחס אליהן כעת.

ז. בית הדין חוזר ומדגיש, כי אינו נעול בדעתו והוא פתוח ונכון לשמוע את גרסתו המלאה של המבקש במסגרת התיק העיקרי ולבחון את טענותיו בהתאם לעובדות שיוכחו במסגרת הליך זה.

4. אשר על כן, הבקשה לפסילת מותב נדחית. הוצאות הבקשה יילקחו בחשבון בתום ההליך."

5. בהמשך הדיון, לאחר מתן החלטה זו, הודיע ב"כ המערער כי נוכח האמור בהחלטה, הוא מבקש למחוק את הבקשה למתן סעד זמני, וכי בכוונתו להגיש ערעור על החלטת הפסלות. בית הדין נעתר לבקשת המבקש למחיקת הבקשה, וקבע כי שאלת ההוצאות תוכרע במסגרת פסק הדין הסופי שיינתן בהליך.

6. המערער הגיש לבית דין זה ערעור על החלטת בית הדין האזורי שלא לפסול עצמו מלדון בבקשה לסעד הזמני ובתביעתו העיקרית. בערעורו פירט המערער את ההחלטות הדיוניות שנתן בית הדין קמא לגבי קביעת

מועד הדיון בסעד הזמני, וכן פירט את אופן התרחשות האירועים, לדידו, במהלך הדיון בסעד הזמני, כאשר לטענתו בית הדין הבהיר לו כי מוטב היה לולא הגיש את הבקשה, וכי אם יתקשש כי תינתן בה הכרעה, תצדיק התעקשותו הטלת הוצאות לדוגמה. כמו כן טען המערער, כי בית הדין הבהיר כי דעתו נעולה הן לגבי הסעד הזמני והן לגבי תביעתו העיקרית, שבה התבקש למעשה סעד זהה, של ביטול החלטת פיטוריו. עוד קבל המערער על שנמנעה ממנו האפשרות להעיד עדים לגבי הסעד הזמני, עדים שנכחו באותו דיון ומשכך לא הייתה כל מניעה מלהעידם. בעניין זה טען המערער כי בהתאם לפסיקת בית דין זה, על בית הדין האזורי לשמוע עדויות גם בהליך של סעד זמני, כאשר נדרש בירור עובדתי. נוכח האמור, טוען המערער, לא נותרה לו כל ברירה אלא לבקש את מחיקת הבקשה, ולהגיש ערעור זה.

7. המשיבה התנגדה לבקשה, וטענה כי תיאור המערער את שהתרחש בדיון שגוי ומטעה, וכי אין בטענות שהועלו בערעור כדי להצדיק פסילת המותב. עוד הבהירה המשיבה, כי למעשה לא הייתה מחלוקת עובדתית לגבי הנסיבות שבבסיס הבקשה לסעד הזמני, ולפיהן פוטר המערער מעבודתו כמפקח על קבלן הניקיון ברכבת עקב עבירות משמעת, וכי המחלוקת משפטית בעיקרה. עוד הוסיפה המשיבה וטענה, כי לפני בית הדין קמא הונחו כתבי טענות עבי כרס וכן מלוא המסמכים הדרושים להכרעתו. מטעמים אלו טענה, החלטת בית הדין האזורי סבירה, ואינה מצדיקה פסילתו.
8. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפני ולנסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. טעמיי לכך אבאר להלן.

9. הלכה היא כי **"מעצם היותה הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה הצלבדעל**

שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות ולשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנקה מזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואינדיבידואלית בחינת חששתם של בעלי הדין ובאיכוחם אובה שקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאתחן - בן עליזה חנושות', ניתן ביום 21.2.2011, להלן - **עניין ליאתחן**). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא **"כיה שופטה היושבבדין, מקצועי ומיומן ובידול בחוץ ואת העניינים המובאים בפניו ללא משואפנים. אף כללהוא, כיינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישבבדין, וערכאתה ערעור לא תערב בחוץ ואתה עתה של השופט הסבור כי בידול נהלא תהא הליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד"** (עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמדה אישה - אומימה המחאמיד, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאות שם).

10. אשר לטענות המערער בנוגע להחלטות הדיוניות של בית הדין האזורי, הנוגעות למועד קיום הדיון בסעד הזמני, ולהחלטתו שלא לשמוע עדים במסגרת ההליך הזמני, יאמר כי דינן להידחות. **"הלכה פסוקה היא, כי בהחלטות דיוניות כשלעצמן אין די כדי לבסס עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר בסדרת החלטות"**. במיוחד כן, מש"החלטות בנוגע לקביעת דיונים ושמיעת ראיות הינן החלטות דיוניות שאין בהן כשלעצמן עילת פסלות ואין שאלת נכונותן עומדת לדיון במסגרת דיני הפסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 27592-03-12 עמוס אפלברג - מכון היהלומים הישראלי IDI בע"מ, ניתן ביום 25.4.2012, והאסמכתאות שם). מעבר לנדרש יצוין, כי בית הדין קמא הבהיר בהחלטתו מפורשות מדוע סבר כי אין מקום לשמיעת עדים, וזאת לאחר שעיין באופן מעמיק בטענות ובמסמכים שהונחו לפניו במסגרת הבקשה לסעד הזמני. יודגש, כי ענייננו בערעור על החלטת מותב בית הדין האזורי שלא לפסול עצמו מלישב בדין בתביעת המערער, וכי המערער לא הגיש בקשת רשות ערעור על אותן החלטות. אשר לכך כבר נפסק כי אין מקום

להשיג על החלטות דיוניות על דרך הגשת בקשת פסלות או ערעור על החלטת הפסלות, כפי שכתב השופט מרזל בספרו: **"טענת הפסלות אינה יכולה לתקוף את ההחלטה או את הפעילות השיפוטית עצמה... אלא רק את משמעותה במסגרת דיני הפסלות. השאלה אפוא אינה אם הפעילות נכונה לגופה, אם היא מוצדקת, אם היא כדין, וכיוצ"ב - אלא אם היא מעידה על קיומה של פסלות"** [י' מרזל, דיני פסלות שופט, 174, 177 (2006)]. בנסיבות שלפניי, לא מצאתי כי יש בהחלטות דיוניות אלו כדי להעיד על משוא פנים כלשהו מצד מותב בית הדין האזורי.

11. אשר לטענות המערער בדבר תוכן "שיחת הבהרה" שנערכה בפתח הדיון ומשמעותה, אף דין טענות אלו להידחות. הלכה היא כי **"ככלל, באמירות לכאוריות במסגרת החלטת ביניים אין כדי ללמד כי דעתו של בית הדין ננעלה, וכי אין בידי מי מהצדדים לשכנע את בית הדין בעניין שבלב המחלוקת בתובענה העיקרית"** (ראו, למשל, עניין ליאת חן, וכן עא"ח 14/08 רבקה אהרוני - הנהלת בתי המשפט, ניתן ביום 2.4.2008). בית הדין קמא דחה טענות אלו בהחלטתו, והבהיר כי מטרתו באותה שיחת הבהרה הייתה לפרוש לפני הצדדים את מלוא הסיכויים והסיכונים כפי שנראו לו לכאורה נכון לאותו מועד, נוכח הטענות והראיות שהוגשו בסעד הזמני, וכן הבהיר כי תיאוריו של המערער לאותה שיחת הבהרה אינם משקפים את אשר אירע. כמו כן הבהיר בית הדין קמא מפורשות כי הוא **"אינו נעול בדעתו והוא פתוח ונכון לשמוע את גרסתו המלאה של המבקש במסגרת התיק העיקרי ולבחון את טענותיו בהתאם לעובדות שיוכחו במסגרת הליך זה"**. נוכח האמור, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, משנסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים שבהם ערכאת הערעור תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות.

12. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משהמשיבה הגישה תגובתה לערעור, יילקח עניין זה בחשבון על ידי בית הדין האזורי, במסגרת כלל שיקוליו בנוגע לפסיקת ההוצאות, בסיומו של ההליך העיקרי.

ניתן היום, י"ט אדר א' התשע"ד (19 פברואר 2014), בהיעדר הצדדים וישלח אליהם.

הנשיא יגאל פליטמן

54678313

5129371

54678313